

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 17 เทศกาลธรรมดา ปี B

(วันที่ 29 กรกฎาคม ค.ศ. 2018)

พี่น้องที่รัก พ่ออยากจะเล่าเรื่องน่าขำเรื่องหนึ่งเพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่พระเยซูเจ้าต้องการบอกเราในพระวรสารวันนี้ดีขึ้น หลังเลิกเรียนคำสอนในวันอาทิตย์ แม่มารับจอร์ห์นกลับบ้าน พอขึ้นนั่งบนรถจอร์ห์นก็บอกกับแม่ว่า “วันนี้สนุกมาก ครูเล่าเรื่องการข้ามทะเลแดงของโมเสสและชาวอิสราเอลได้อย่างตื่นเต้นและน่าประทับใจ” แม่ยิ้มด้วยความพอใจพร้อมกับถามลูกชายสุดที่รักว่า “แม่ชักอยากจะฟังแล้วละ ไหนลองเล่าให้แม่ฟังสิ” จอร์ห์นก็เริ่มเล่าให้แม่ฟังว่า “เรื่องมันเป็นอย่างนี้ ชาวอิสราเอลได้ออกจากประเทศอียิปต์ แต่กษัตริย์ฟาโรห์และกองทัพของพระองค์ได้ไล่ติดตามพวกเขา ชาวอิสราเอลวิ่งหนีอย่างไม่คิดชีวิต เร็วที่สุดเท่าที่พวกเขาจะทำได้ จนกระทั่งพวกเขามาถึงทะเลแดง ขณะที่กองทัพอียิปต์เคลื่อนพลเข้ามาใกล้ทุกที โมเสสจึงหยิบมือถือขึ้นมาจากพื้นและโทรขอให้กองทัพอากาศอิสราเอลทิ้งระเบิดใส่กองทัพอียิปต์ ในเวลาเดียวกันกองทัพเรืออิสราเอลก็รีบสร้างสะพานชั่วคราวเพื่อให้ประชาชนข้ามไปอีกฝั่งหนึ่ง และแล้วพวกเขาก็ทำสำเร็จ ชาวอิสราเอลทุกคนปลอดภัย” แม่รู้สึกตกใจ จึงถามจอร์ห์นด้วยความสงสัยว่า “ครูเล่าแบบนี้จริง ๆ หรือ?” จอร์ห์นก็ยอมรับและตอบแบบอ้อมอ้อมว่า “มันก็ไม่จริงทั้งหมดหรอก แต่ถ้าผมเล่าอย่างที่คุณเล่าให้ผมฟัง แม่อาจจะไม่เชื่อก็ได้”

คำพูดของจอร์ห์นนี้สะท้อนความจริงบางอย่างที่เรากำลังเผชิญในยุคปัจจุบันนี้ ยุคที่วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเจริญก้าวหน้าอย่างไม่วันสิ้นสุด จนกระทั่งทำให้หลายคนไม่มีห้องว่างในความคิดสำหรับอัศจรรย์หรือความเป็นจริงฝ่ายจิต ความเชื่อแบบธรรมชาติ ซึ่งจำกัดตัวเองอยู่กับสิ่งที่สัมผัสและพิสูจน์ได้ เป็นอุปสรรคสำหรับมนุษย์ที่จะเข้าถึงและมีประสบการณ์เกี่ยวกับผีพระหัตถ์ที่เปี่ยมด้วยอำนาจยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ซึ่งต้องอาศัยความเชื่อแบบเหนือธรรมชาติเท่านั้นจึงจะเข้าถึงได้ ในพระวรสารวันนี้ซึ่งเป็นเรื่องเล่าเกี่ยวกับการที่พระเยซูเจ้าทรงทำอัศจรรย์ทวีชนมปังเลี้ยงคนห้าพันคน นักบุญยอห์นอ้างถึงศิษย์สองคนที่ชื่อ ฟิลิปและอันดรูว์ ศิษย์สองคนนี้สามารถเป็นตัวแทนของความเชื่อสองรูปแบบ ฟิลิปเป็นตัวแทนความเชื่อแบบธรรมชาติที่ปิดประตูตายสำหรับอัศจรรย์ ส่วนอันดรูว์เป็นตัวแทนของความเชื่อแบบเหนือธรรมชาติซึ่งเปิดโอกาสให้อัศจรรย์เสมอและทำให้อัศจรรย์เป็นไปได้

ในเรื่องเล่าพระเยซูเจ้าและบรรดาศิษย์ของพระองค์กำลังเผชิญปัญหาประการหนึ่ง เป็นปัญหาเรื่องปากท้องของประชาชน ผู้คนที่ติดตามพระองค์กำลังหิวและต้องการอาหารประทังชีวิต พระเยซูเจ้าทรงหันไปหาฟิลิปและถามท่านว่า “พวกเราจะซื้อขนมปังที่ไหนให้คนเหล่านี้กิน?” (ยน 6:5) ทำไมพระเยซูเจ้าทรงหันไปหาฟิลิปและถามท่านเกี่ยวกับการซื้อขนมปัง? บางทีพระองค์ทรงรู้ว่าฟิลิป

ซึ่งมีความเชื่อในระดับธรรมชาติ ไม่สามารถจินตนาการวิถีทางในการเลี้ยงประชาชนอย่างอื่น นอกจาก การใช้เงิน นี่คือเหตุผลที่นักบุญยอห์นอธิบายต่อไปว่า **“พระองค์ตรัสดังนี้เพื่อทดลองใจเขา แต่ พระองค์ทรงทราบแล้วว่าทรงทำประการใด”** (ยน 6:6) คำตอบของฟิลิปชี้ให้เราเห็นเพียง ความสามารถของท่านในการคำนวณค่าใช้จ่ายในการจัดหาวัสดุสิ่งของเท่านั้น **“ขนมปังสองร้อย เหยียดแจกให้คนละหนึกก็ไม่พอ”** (ยน 6:7) เหมือนที่นักบุญยอห์นบอกเรา แต่พระเยซูเจ้าทรงทราบ แล้วว่าจะทรงทำประการใด พระองค์ทรงถามฟิลิปเพียงเพื่อกระตุ้นความคิดแบบวัตถุนิยมของท่านให้ ออกมาและช่วยให้ท่านพ้นจากความคิดแบบนี้

อันดรูว์ ศิษย์อีกคนหนึ่งซึ่งยืนอยู่ใกล้ๆ และความเชื่อของท่านดูเหมือนว่าจะอยู่ในระดับที่สูงกว่า ของฟิลิป บอกกับพระเยซูเจ้าว่า **“เด็กคนหนึ่งที่มีขนมปังบาร์เลย์ห้าก้อนกับปลาสองตัว ขนมปัง และปลาเพียงเท่านี้จะพออะไรสำหรับคนจำนวนมากเช่นนี้”** (ยน 6:9) อันดรูว์เป็นคนที่ค่อนข้างยึด ติดกับความเป็นจริง จึงพอรู้ว่าขนมปังห้าก้อนกับปลาสองตัวเป็นสิ่งเล็กน้อยมาก ๆ เมื่อเทียบกับจำนวน ผู้ชนซึ่งเฉพาะผู้ชายมีถึง 5000 คน ไม่รวมผู้หญิงและเด็กอีกซึ่งมีจำนวนไม่น้อยเหมือนกัน อย่างไรก็ตาม ท่านมีความเชื่อพอที่มองเห็นว่า แม้ว่าขนมปังและปลามีจำนวนน้อย แต่เพียงพอสำหรับการเริ่มต้น บางที่อันดรูว์บอกพระเยซูเจ้าเกี่ยวกับขนมปังห้าก้อนกับปลาสองตัวเพราะท่านนึกถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในงาน สมรสที่หมู่บ้านคานา ที่นั่นพระเยซูเจ้าได้ทรงเปลี่ยนน้ำให้กลายเป็นเหล้าองุ่นชั้นเลิศ ท่านคงจำได้ว่า พระเยซูเจ้าไม่ได้ทรงทำอัศจรรย์ให้มีเหล้าองุ่นโดยไม่อาศัยอะไรเลย พระองค์ทรงทำจากน้ำที่บรรดาคน ใช้ตักใส่โอ่งหิน ท่านคงคิดว่าเป็นหน้าที่ของศิษย์ที่จะจัดหาวัสดุพื้นฐานแบบนั้นเพื่อพระองค์จะทรง เปลี่ยนสภาพมัน เหมือนน้ำให้กลายเป็นเหล้าองุ่น พระองค์อาจทรงทวีขนมปังและปลาเพื่อเลี้ยง ประชาชนที่หิวโหยก็ได้ ดังนั้น ความเชื่อที่แท้จริงไม่ทำให้เรางอแงอยู่เฉยๆ โดยไม่ทำอะไร หรือ เฝ้ารอคอยและเงยหน้าขึ้นเบื้องบนสู่สวรรค์เท่านั้น แต่จะกระตุ้นเราให้แสดงและใช้ศักยภาพทั้งหมดที่เรา มีอยู่ เหมือนขนมปังห้าก้อนและปลาสองตัว ออกมาอย่างเต็มที่ เราควรจำไว้ว่าถ้าปราศจากขนมปังห้า ก้อนและปลาสองตัว อาจจะไม่มียุคสมัยในวันนั้นก็ได้ อัศจรรย์ไม่ใช่เป็นกิจการของพระเจ้าเพื่อเรา แต่ เป็นกิจการของพระเจ้าพร้อมกับเรา โดยอาศัยความร่วมมือของเราต่างหาก

ครั้งหนึ่งเฮนรี ฟอร์ด (Henry Ford: 2406-2490) นักธุรกิจชาวอเมริกัน ผู้บุกเบิกการผลิตรถยนต์ และผู้ก่อตั้งบริษัทฟอร์ดมอเตอร์ เคยบอกพนักงานในบริษัทของท่านว่า **“ไม่ว่าคุณคิดว่าคุณสามารถ ทำได้ หรือทำไม่ได้ คุณถูกต้องเสมอ”** ในทำนองเดียวกัน พ่ออยากจะทำบ่อน้ำว่า **“ไม่ว่าคุณ จะ เชื่อในอัศจรรย์ หรือไม่เชื่อ คุณถูกต้องเสมอ”** แต่ผู้มีความเชื่อ โดยทางความเชื่อของเขา สามารถทำ ให้อัศจรรย์เกิดขึ้นในชีวิตของเขาได้ ส่วนคนที่ไม่มี ความเชื่อ เพราะความไม่เชื่อของเขา ปิดโอกาสตนเอง จากการสัมผัสอัศจรรย์และความรักของพระเจ้า เหมือนที่พระเยซูเจ้าเคยตรัสว่า **“จงเป็นไปตามที่ท่าน เชื่อเถิด”** (มธ 9:29) ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน